

den som handlende for at hindre Tyskland i at krænke de paagældende Landes Neutralitet. Derimod findes der intet om de paagældende Landes Optræden og deres formentlige Forpligtelse. Det maa bero paa en Misforstaaelse af det ærede Medlem, naar han har kunnet lægge noget saadant ind i en enkelt Vending, som slet ikke tager Sigte derpaa. Dette med Hensyn til de Udtalelser, som det ærede Medlem i saa Henseende fremsatte.

Dernæst vil jeg gerne vende Blikket til de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte om Østersøen og Begivenhederne i vore nærmeste Egne. Det ærede Medlem talte om Uroen i Europa, og vi for vort Vedkommende har saa vist intet Øjeblik bestridt, at denne Uro bestaar og bestaar i meget høj Grad i Tiden efter Krigen. Det ærede Medlem fremhævede heroverfor de Kræfter, som kunde virke i modsat Retning, fremhævede ikke mindst den almindelige Frygt for det store Opgør, som kunde bringe Tilintetgørelsen af Europas Kultur. Det ærede Medlem brugte i den Henseende Udtryk, som næsten var stærkere end de Udtryk, jeg ved Lejlighed har brugt og vilde være tilbøjelig til at bruge. Men om hele denne dobbelte Betragtning vil jeg sige, at derom er vi enige, men hvad jeg savnede i det ærede Medlems i øvrigt saa interessant Udvikling paa dette Punkt, var Anvendelsen paa Danmark og det danske Militærvæsen af alt dette. Det var Paavisningen af, at det overfor denne Uro og overfor de Forhold og de Muligheder, som kunde indtræde, havde nogen Betydning, om vi da havde det Militærvæsen, der foreslaas fra den ene Side, eller opretholdt det Militærvæsen, for hvilket man i Øjeblikket fra den anden Side er Talsmand.

Dernæst er der en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Pürschel i Gaar Aftes, om hvilken jeg ønsker at sige et Par Ord. Det ærede Medlem vendte tilbage til Dardanellerne. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem i Mellemtiden har læst lidt om Dardanellerne. Han paaberaabte sig ikke dette, han paaberaabte sig, at han havde hørt noget af en Søofficer med Hensyn til Dardanellerne og Køge Bugt, og i den Forbindelse sagde han til mig, at jeg var gaaet gennem 7 Aars Beskæftigelse med militære Forhold i en ejendommelig uberørt Tilstand. Maa jeg have Lov til at sige, at jeg har i de Aar truffet og arbejdet sammen med mange Officerer, baade af Hæren og Flaaden, dygtige Officerer, og sætter Pris paa mange af dem, men naturligvis, jeg er uberørt i den Forstand, at jeg ikke er blevet draget ind i den ejendommelige Tankegang,

som naturligt udvikler sig i næsten ethvert Officerskorps. Men dertil vil jeg dog føje, at mere uberørt er jeg ikke gaaet igennem Verden, end at hverken det ærede Medlem eller nogen af de Kilder, han kan øse af, kan overbevise mig om, at Køge Bugt er et farligere Farvand for en angribende Fjende end Dardanellerne. Denne Paastand er af en saa fantastisk Beskaffenhed, at jeg overhovedet ikke forstaaer, at den kan fremsættes.

Det er rigtigt, at der ved Angrebet paa Dardanellerne blev sænket tre større Skibe — 3—4 Gange saa store som de største, vi har, større var de dog ikke —, og at der desuden blev beskadiget et Par andre. Disse Ødelæggelser og Beskadigelser foregik paa det Tidspunkt, da man angreb den Del af Dardanellerne, om hvilken en engelsk Fremstilling af disse Begivenheder, udgivet af det store og gode engelske konservative Blad „Times“, siger, at dette Stræde er med Hensyn til Forsvar det frygteligste, der findes noget Sted i Verden, og enhver, der vil undersøge Forholdene, vil hurtigt være paa det rene med, at dette ikke er ubegrundet. Der er ved Dardanellerne et smalt Indløb og derpaa en bredere Strækning. Disse var fyldt med Miner og beskyttet med Forter. Den engelske Flaade trængte gennem det smalle Indløb ind i det bredere Omraade. Efter at have ødelagt en Række af Forternes Kanoner var det muligt for Englænderne at stryge Minefeltet der. Dette blev gennemført, og mon ikke den Opgave var vanskeligere end en tilsvarende Opgave i Køge Bugt? Men efter at dette var gennemført, kom Englænderne til det afgørende Punkt ved Dardanellerne, et smalt Stræde, hvor Kysterne ligger en Fjerdingvej eller to fra hinanden, hvor Tyrkerne var Herrer over Kysterne paa begge Sider, hvor der ligger Fort ved Fort hele Vejen igennem paa en Strækning af 8 Mil, hvor man dernæst paa begge Sider havde store tyrkiske Landstyrker, forsynede med bevægelige Haubitzer, og saaledes at der var anlagt en Række Haubitzbatterier hele Vejen igennem.

Dernæst er Forholdet dette, at det er Klippeland, af noget forskellig Art, men Klippeland paa begge Sider, med en Mængde Steder, hvor man kan anbringe skjulte Batterier i Læ for den angribende Flaade, himmelvidt forskelligt fra Forholdene paa Amager og ved Køge Bugts sjællandske Kyst. Og i dette Farvand fandtes ikke blot en lang Række af udlagte Miner eller rettere sagt Række paa Række af udlagte Miner, og om disse gælder det vel, at Farvandet er vanskeligere til Udlægning end Farvandet i Køge Bugt, men der gælder